

בעניני מצוות פריה ורביה

[מחבר: רבי עזרא אלטשולער]

ישא הרים שלום וגבעת לכבוד רב חביבי
הרב הג' וס' מ"ה ... יברכה ה' מציון
אמן.

אשר דרישת שלום הטוב ושלום תורתו
מכתב יקריו מים ד' אשר שני הגיעני
ואני טרד באיזה מכתבים נחוצים לשעתם
ואיני רוצה לדחות מענתי לעת אחרת לבל
יבא למל' כיון דנחזה וס', ולכן הנני סתב
למר עתה אף אם יהיה בקצרה.

האריך כבודו לבאר שעיקר מצות פרו"ר
היא למילוי העולם, והציא דברי
הספר העמק שאלה דאין חילוק בין מצות
פרו"ר למצות שבת, ואין אני נכנס עמה
בעומק ענין זה, וזכרתי נראין ישרים דברי
מר ודברי ספר מנחת החיטוף שהציא כבודו
וגר שנחגייר הוא וציו קיים מצות פרו"ר
גם בהצנים שטלדו לו גם בהיותו גוי אע"ג
דגר כקטן שטלד דמי (וחמוהין מאד דברי
מי שרוצה לומר דאי אפשר לזרף גר למנין
עשרה לתפלה וכיוצא בזה עד שיעברו י"ג
שנים מיום שנחגייר מפני שהוא כקטן
שטלד ואין להאריך) ובענין בן נח הרי לא
היה חייב במצוה זו לישראל נאמרה ולא
לכ"ג, ואם אמנם המחבר צו"ע אהע"ז
סי' א' כחצ ע"פ הגמ' דמי שאינו עוסק
בפרו"ר הוא כשופך דמים ושפיכת דמים הרי
נאמרה לכ"ג כבר העירו בזה אחרונים
והישר בזה הוא דבכל מקום שנאמר
"כאלו" אינו שוה ממש ויש ראיות
אמיתיות על זה הכלל.

ולענין אם צ"ג היו מצוין על פרו"ר קודם
מחן תורה כנראה אין הדבר ברור,
דהמהרש"א בחגיגה דף צ' ס"ל דגם קודם
מחן תורה לא היו מצוין ע"ז, וכן כחצ

המהרש"א גם צמס' חעמית דף י"א צמוס'
ד"ה אסור דיוסף לא היה מצווה על פרו"ר
והמל"מ חולק עליו בזה ואכמ"ל.

ויש מקירה באחרונים בגר שנחגייר ולא
נחגיירו ציו שלדעת הרמב"ם לא
קיים עדיין פו"ר, איך הדין אם צני צני
נחגיירו אם יוצא ידי פרו"ר, כמדומה
שכתבו דהוא כאלו נולדו לישראל צ' צמים
והצנים מתו והניחו בן וצת ללא מהני ועמ
לקצר:

מבואר צו"ע אהע"ז סי' א' קע"ו ו'
צרמ"א שאם הבן ממזר נמי קיים
מצות פרו"ר, ואם שהדבר קשה שהרי קיי"ל
דמצוה הבאה בעבירה אינה מצוה, מ"מ לפי
הנ"ל דעיקר המצוה היא למילוי העולם
הרי העולם נחמלא אע"ג שהוא לא יצא ידי
חובתו, ודמי זה למצות כיסוי הדם דחיה
ועוף דאם כסוה הרוח מבואר בגמ' דפטור
מלכסות אף שהוא לא קיים המצוה, אמת
לשון הרמ"א שם לא משמע כן, ואריך
ביאור למה אם היו לו צנים בעודו עבד
ונשחרר הוא וציו פוסק צו"ע שם קע"י
ו' ללא קיים פרו"ר מ"ש מכסוי הדם
שכסוה הרוח פטור מלכסות אף שהוא לא
עשה המצוה, וה"נ נהי שעבד אין לו יחוס
שדומה לחמור, מ"מ הרי המצוה היא
למילוי העולם כמש"כ מר והמנחת
החיטוף, והרי העולם נחמלא וצ"ע:

ובצ"ב מהדו"ק חלק אהע"ז סי' א'
בשהה עם אשמו עשר שנים ולא
ילדה ורוצה לעלות לא"י והיא אינה רוצה
טפין אותה על גט ממנ"פ, אי משום עשר
שנים ומוס נימא דעוון חו"ל גרס ע"כ דיש
מצוה בזה"ל לעלות לא"י יעו"ש ובמש"כ

עוד בזה צמחדו"ת ס' ק"צ יעין שם,
ולפוס רהיעא איני מבין עמה דברי ביאור
הגר"א ו"ל צאהע"ז ס' ע"ה שו"ל: "ש מי
וכו' ומזה מוכח דכח האיש יפה מנחה,
והטעם נ"ל דאין מנחה על האשה עמה לדור

בא"י דמשום מנחם הנהוגות שם, דוקא
האיש מנחה לטרוח לקיים משא"כ בזמן
זה"מ" עכ"ל, ובעניי ביאורו חסר לי
ביאור לעת עתה:

עזרא במהרי"ל אלטשולער

הדפסה ברזולוציית מסך - להדפסה איכותית הדפס ישירות מן התוכנה

זכרון יהושע [ויסברוד]: ספר זכרון >>שאלות ותשובות; תלמוד בבלי; תלמוד בבלי; <<(7) { } ע